

Discurs Acte de Graduació 10a Promoció 2018-2022, del Grau en Infermeria

Benvolguts, Vicerectora d'Estudiants, Mobilitat i Inserció Sra. Sara Pagans; degana de la Facultat d'infermeria, Dra. Carme Bertran; Regidora de Salut de l'Ajuntament de Girona, Sra. Eva Palau i gerent de la Regió sanitària de Girona, Sr. Miquel Carreras, professores, professors, padrins/es, estudiants, estudiants, pares, mares,

La tardor del 2021, es va celebrar a Banyoles, un col·loqui organitzat pel Centre d'Estudis Comarcals, amb el títol: l'Hospital de Guerra de Banyoles i el doctor Jimeno. En aquell hospital, situat al Monestir de Sant Esteve, el traumatòleg Francesc Jimeno Vidal va practicar les cures oclusives que ja havia iniciat el Dr. Josep Trueta. L'hospital va funcionar de mitjans de maig de 1938 fins al gener de 1939, on es varen atendre més de mil ferits de guerra.

Tot i la importància d'aquest hospital, els gironins el desconeixen. Arran d'aquest col·loqui, el Memorial Democràtic i l'Ajuntament de Banyoles hi van instal·lar un plafó explicatiu que permet fer-se'n una idea del que va suposar aquell hospital i les conseqüències que se'n varen derivar. En aquell col·loqui hi varen participar fills i filles d'infermers i infermeres, algunes d'elles voluntàries, sense formació prèvia, que explicaven, amb molta emoció, el record que els seus pares els havien transmès. Aquesta tardor està prevista que es publiqui el llibre amb les conferències de les jornades.

Si una societat permet que ens oblidem d'un hospital, què més ens pot passar? Si oblidem que ha existit un hospital, també oblidem les persones que hi han treballat, oblidem els pacients, els metges, els sanitaris, els infermers i les infermeres.

En un hospital hi ha molt dolor, però també molta esperança.

Vosaltres sou l'esperança. Tot el que heu après, heu estudiat aquests anys, no és només per vosaltres, sinó per nosaltres, per la gent de qui tindreu cura, ja que el vostre coneixement, la vostra recerca, revertirà en la societat.

Heu passat dos anys molt complexos. El tancament de la Facultat, les pràctiques en un entorn molt delicat, però heu aconseguit graduar-vos i la societat us espera amatent. Sabeu que teniu per endavant una feina que a vegades us serà feixuga, poc reconeguda, però necessària.

Des de fa temps, el col·legi d'infermers i infermeres demana més reconeixement professional pel col·lectiu, sobretot des que s'ha passat d'una diplomatura a un grau. Que es tinguin en compte les competències pròpies de la professió, que s'actui davant la sobrecàrrega de treball, i la inestabilitat i insuficiència de plantilles. Quines són les prioritats d'aquesta societat, si no tenim en compte les persones que es dediquen a la nostra salut i a la cura del nostre cos i la nostra ànima? Us animo al fet que continueu lluitant, essent crítics, crítiques i defensant la qualitat de la professió i de la vostra feina.

Tot i això, no passa dia no es publiqui en el diari alguna carta d'agraïment de familiars pel tracte rebut i l'atenció dels sanitaris, de les infermeres i infermers al seu familiar. La societat, la gent, sí que us reconeix l'esforç, la tendresa, la paciència, la calidesa, el confort, i la seguretat que doneu als malalts.

El meu reconeixement, pel que heu fet treballant, durant les pràctiques i durant la situació d'emergència per la pandèmia. El meu reconeixement pel temps que dedicareu a la societat i a la cura i atenció dels malalts. L'enhorabona per la vostra graduació.

Moltes gràcies.

Assumpció Vila